

det har sin gode Grund i Sagens Natur, og at man ikke engang altid bør udtale sig med den samme Usorbeholdenhed om en Person, naar han hører derpaa, som naar han ikke hører derpaa. At den foreslaaede Fremgangsmaade skulde afgive større Garantie for Sagernes rette Afgjorelse, troer jeg ingenlunde man kan antage. Man maa jo vel erindre, at det, som her er Tale om, er den administrative eller forvaltende Myndigheds Afgjorelse af en Sag ved et Skjøn, efter Afveien af samtlige Omstændigheder i deres Heelhed. Det maa altsaa beroe paa den, der skal afgive et saadant Skjøn, at Skjønne efter hvad han anseer for tjenligt og tilstrækkeligt til at give ham den Overbeviisning, hvorfra han troer at kunne forsvare at gaae ud. Det er en Sag, han maa overlægge med sig selv. Garantien for, at han her handler rigtigt, maa ligge i hans Dygtighed og Redelighed, og jeg troer ikke, at der kan gives nogen anden Garantie, som kan have Noget at betyde. Nu kunde man jo sige: Ja, men naar Bedkommende faae Leilighed til at erklære sig udførligt og flere Gange, saa vil derved i alt Fald opstaae Overbeviisningen om, at Sagen nu er afgjort paa den retteste Maade, og det vil jo i Almindelighed være meget gavnligt, at Borgene dog have en saadan Overbeviisning. Dette troer jeg ogsaa har fundet sin fulde Gjendrivelse. Jeg troer ikke, at det er Erklæringernes Kundbarhed, der bevirker Overbeviisningen om, at den rette Afgjorelse har fundet Sted; det er jo slet ikke sagt, at disse Erklæringer ere fulgte. Hvad der skulde bevirke en saadan Overbeviisning, maatte snarere være, at Grundene, hvorfør Ansøgningen eller Andragendet havde faaet denne eller hin Afgjorelse, bleve offentligt bekendte; men herom har man ikke andraget, og det vilde heller ikke føre til videre Nytte, men tværtimod have stor Betænkelse. Naar man endelig har udhævet, at det var en absolut Nødvendighed efter den nuværende Tingenes Orden, at Offentligheden findes i alle Sager, da er det et ganske særegent Begreb af Offentlighed, man har lagt til Grund for dette Forlangende, thi Offentlighed i egentlig Forstand kan

der ikke være Tale om; her tilsigtes jo egentlig kun, at en vis bestemt Person skal faae Kundskab om Indholdet af en Erklæring, ikke derimod det hele Complex, hvem det muligen kunde interessere, hvorledes Andragendet blev afgjort, saa det er Offentlighed i en ganske egen Betydning, her er forlangt, ikke at tale om, at afbillige af disse Sagers Natur aldeles ikke tilstøder nogen saadan Offentlighed; her er jo egentlig heller ikke Tale om offentlige Sager, man vil egentlig have Offentlighed i private Sager.

Hvad jeg allerede tidligere har berørt, kommer jeg her tilbage til for endel, nemlig at det, som det her egentlig dreier sig om, er et Skjønns Afgivelse af den derill competente Autoritet, og jeg troer, at det er en Misfjendelse af dette Punkt i Sagen, der har gjort, at man er fremkommen med disse Lovforslag. Man har, som antydet i Betænkningen, ikke agtet tilbørligt paa den Forskiel, der er imellem den forvaltende Myndighed og den dømmende. Den dømmende er bunden til at tage Hensyn til Lovens bestemte Bud, hvad der er bevisligt i en Sag pro et contra, den i Sagen brugte Procedure. Her komme Skjønns og Billighedshensyn ikke, ialfsald ikke i det Omfang, i Betragtning som i den her omhandlede Slags Sager, og netop den Omstændighed gjør, at Erklæringer som de forlangte ikke kunne medføre den tilsigtede Nytte. Her maa den forvaltende Autoritet, som skal afgjøre, selv vide, hvad der kan begrunde dens Mening, og det vil den, naar den er i Haanden paa en samvittighedsfuld Mand, vide at forstaae sig, førend den tager Beslutningen.

Endstjøndt man saaledes, efter hvad jeg har tilladt mig at anføre, har formeent, at væsentlige Grunde talede for ikke at gaae ind paa det foreliggende Forslag, maa det paa den anden Side erkjendes, at der ved den idelige og idelige Behandling, der nu er blevet Sagen tildeelt, har udviklet sig, som vi have sagt i Betænkningen, en Opinion til Gunst for Sagens Afgjorelse ved en til Forslaget svarende Lov, og det er vist, at Lovgiveren maa og ikke kan andet end tage Hensyn til en saadan Opinion, naar den har